

Συνέθιζε¹ δὲ ἐν τῷ² νομίζειν μηδὲν πρὸς ἡμᾶς εἶναι τὸν θάνατον, ἐπεὶ
πάν ἀγαθὸν καὶ κακὸν³ ἐν αἰσθήσει, στέρησις δέ ἐστιν αἰσθήσεως ὁ
θάνατος. Ὅθεν γνῶσις ὀρθὴ τοῦ⁴ μηδὲν εἶναι πρὸς ἡμᾶς τὸν θάνατον
ἀπολαυστὸν ποιεῖ τὸ τῆς ζωῆς θνητόν, οὐκ ἄπορον προστιθεῖσα χρόνον
5 ἀλλὰ τὸν τῆς ἀθανασίας ἀφελομένη πόθον. Οὐθὲν γὰρ ἐστιν ἐν τῷ ζῆν
δεινὸν τῷ κατειληφῶτι γνησίως τὸ μηδὲν ὑπάρχειν ἐν τῷ μὴ ζῆν δεινόν·
ὥστε μάταιος⁵ ὁ λέγων δεδιέναι τὸν θάνατον οὐχ ὅτι λυπήσει⁵ παρών
ἀλλ' ὅτι λυπεῖ μέλλον· ὁ γὰρ παρὸν οὐκ ἐνοχλεῖ, προσδοκώμενον κενῶς
λυπεῖ. Τὸ φρικωδέστατον οὖν τῶν κακῶν ὁ θάνατος οὐθὲν πρὸς ἡμᾶς,
10 ἐπειδήπερ ὅταν μὲν ἡμεῖς ὦμεν⁶, ὁ θάνατος οὐ πάρεστιν, ὅταν δ' ὁ
θάνατος παρῆ, τότε ἡμεῖς οὐκ ἐσμέν. Οὔτε οὖν πρὸς τοὺς ζῶντάς ἐστιν
οὔτε πρὸς τοὺς τετελευτηκότας, ἐπειδήπερ περὶ οὓς μὲν οὐκ ἔστιν, οἱ δ'
οὐκέτι εἰσίν.

1 Impératif présent, 2 sg, à valeur généralisante

2 Cet article neutre substantive l'infinitif qui suit. On en trouvera un certain nombre dans ce texte.

3 [ἔστιν]

4 Cette fois, cet article substantive toute la proposition infinitive qui suit.

5 Indicatif futur actif.

6 Ὅταν (= ὅτε ἄν) + subjonctif présent à valeur de répétition.